

maa jeg sige, at Kontrol har Finansministeriet ført, og vi har ikke under Administrationens Behandling af disse Sager nogen Sinde faaet nogen Viden om, at Tilskuddet ikke blev anvendt efter den Aand og Mening, hvori det er givet. Jeg kan dertil føje, at en saadan Kontrol ogsaa vil blive ført i Fremtiden, hvis Lovforslaget bliver vedtaget.

Det ærede Medlem fra Bornholms Amts 2den Valgkreds (Kofoed) udtalte, skønt det ikke direkte falder ind under disse Sager, at der kunde være Anledning til at give en Del af dette underordnede Personale, som ikke er statslønnet, Statsansættelse. Jeg vil derom i al Almindelighed sige: Mon man dog ikke skulde vogte sig noget for at udvide Stats-tjenestemændenes Kreds mere end absolut nødvendigt? Man er i de sidste Aar kommet bort fra den Forsigtighed og Ædruelighed, der tidligere prægede Rigsdagen med Hensyn til Udvidelse af Stats-tjenestemændenes Kreds, og det har naturligvis været vel begrundet, naar forskellige Ministre har foreslaaet slikt og Rigsdagen har sluttet sig dertil. Men paa den anden Side vilde det dog være heldigt, om man ikke uden den strengeste Nødvendighed gik til saadanne Udvidelser. Jeg maa i al Almindelighed som Finansminister mene, at det vil være heldigere, om man kan lade være at gaa dertil, uden at jeg dermed skal udtale mig om de enkelte Tilfælde. Den ærede Ordfører for det radikale Parti var ogsaa selv inde paa, at der kunde være ganske specielle Stillinger, som nødvendiggjorde Statsansættelse, uden at man i al Almindelighed skulde forvandle de kontorholdslønnede til Stats-tjenestemænd.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Vesterager) gik ud fra, at disse Lovforslag skulde behandles i Lønningsudvalget. Jeg maa tilstaa, at jeg forstod ikke de tidligere Ordførere paa den Maade. Jeg havde netop det Indtryk, at man mente, at disse Lovforslag kunde gaa hurtigt gennem Rigsdagen, hvilket jeg kan anbefale af den Grund, at det vel vil være af Betydning for de vedkommende Personer, at Lovforslagene gennemføres inden Jul. For øvrigt har jeg jo intet at gøre med, om Lovforslagene skal henvises til Udvalg eller ej. Men hvis det ærede Medlem mener, at man kan komme højere end til det Tilskud, som her fastsættes, og som er det dobbelte af, hvad Rigsdagen vedtog i Fjor, idet man ogsaa for indeværende Finansaar giver dette dobbelte Tilskud, som man søger vedtaget for 1919—20, tror jeg ikke, at

dette vil blive muligt. Det forekommer mig, at man er kommet saa højt, som det er rimeligt at gaa. Dette Personale kan ikke sammenstilles med Statstjenestemændene hverken med Hensyn til deres Arbejde eller med Hensyn til, at de ikke kan have andre Stillinger ved Siden af. Endelig er der det Moment, at f. Eks. ved Amtstjerne Sportler og lignende, som kommer Amtsførvalterne til gode, ogsaa kan komme Personalet til gode. Jeg vil fraraade, at man udstrakte Forhøjelsen videre, end her er foreslaaet fra Regeringens Side, og jeg hørte heller ikke nogen Andtning heraf fra de andre ærede Ordførere.

Naar det ærede Medlem, som talte for det konservative Folkeparti, dernæst nævnedede, at der ogsaa kunde være andet Personale end det i disse Lovforslag omhandlede, f. Eks. ved Udskrivningsvæsenet o. s. v., der kunde være Tale om at give Dyrtidstillæg, er jeg ganske enig med ham deri, men dette har ikke kunnet omhandles i disse Lovforslag, som er af ganske specifik Art.

Kofoed: Jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at man ikke skal udvide Statstjenestemændenes Antal mere end højst nødvendigt; det er en Bestræbelse, jeg ogsaa som Lønningsudvalgsmedlem har deltaget i i de Aar, jeg har haft Sæde i Rigsdagen. Lønningsudvalget har netop, siden det kom i Samarbejde med Finansudvalget, prøvet paa at gaa i Spidsen for Bestræbelser i den Retning. Men naar jeg har sagt, at der blandt Kontorholdsvederlagsfolkene var adskillige, som burde føres over i Statstjenestemændenes Rækker, tænkte jeg, som den højtærede Finansminister ogsaa sagde, paa specielle Tilfælde. Der er Tilfælde, i hvilke saadanne Tjenestemænd faktisk er helt og fuldt knyttede til Statstjenesten, og da er det ikke statsøkonomisk fornuftigt at lade dem staa i den løse Stilling som Kontorholdsvederlagsfolk, honorarlønnede Folk med den Ret til adskillige Sportler bag Kulisserne o. l., som de faktisk har, naar de ikke træder ind i Statstjenestemændenes Rækker. Denne løse Stilling bidrager ogsaa til, at der ved disse lidt underordnede, honorarlønnede Stillinger ikke fra Rigsdagens Side kan være fuldt Indseende med, hvorledes f. Eks. et Løntillæg eller Dyrtidstillæg eller lignende praktiseres overfor dem; det er Grunden til, at man maa vedtage saadanne summariske Lovforslag som dem, vi behandler i Dag, medens disse Mennesker, hvis de havde